

Másság és rasszizmus

Hétköznapi másság

Homoszexualitás

Készítette: János Alexandra Tünde

ELTE-TÁTK szociális munka (2. évf.)

2009. május 15.

Dolgozatomban a homoszexualitásról, a homoszexuálisokról, megítélésükről és a mai világban való megjelenésükről írok. Bevezetésként leírom, mint is jelent a homoszexualitás, hogy milyen elnevezések fordulnak elő. Leírom, milyen feltevések születtek a homoszexualitás okára, pár szót ejtek a homoszexuális öntudat kialakulásáról, az azonos nemhez vonzódás típusairól, majd a másság megítéléséről az ókortól napjainkig. Ezen kívül írok pár gondolatot arról, hogy manapság a médiában hogyan jelenik meg és végül pedig leírom saját tapasztalataimat.

Bevezetés

¹Buda Béla szerint az a felnőtt ember tekinthető homoszexuálisnak, aki életében folyamatosan és egyértelműen a vele azonos neműek iránt érez erotikus vonzódást, s azzal nem feltétlenül, de általában nemi kapcsolatba kerül annak ellenére, hogy lehetősége lenne heteroszexuális kapcsolatok kialakítására és fenntartására.

²A homoszexualitás kifejezés megteremtése Kertbeny Károly újságíró, műfordító nevéhez fűződik. A homoszexuális kifejezés szó szerinti jelentése „azonos nemű”. Az ’azonos’ jelentésű görög *homo-* előtagból és a latin *sexus* szóból származik, melynek jelentése: ’nem’. Régebben a homoszexuális kifejezést csak a férfiakra, illetve a férfi – férfi kapcsolatokra használták, a nőket külön, lesbikusként tüntették fel – tévesen. A homoszexuális szó ugyanis ugyanúgy vonatkozik a nőkre, mint a férfiakra. (Az ellenkező nemű emberek iránt érdeklődők a heteroszexuálisok, illetve a mindkét nem iránt érdeklődők a biszexuálisok.) Ma Magyarországon többféle elnevezéssel illetik a homoszexuálisokat. Ezek között vannak sértőek és kevésbé sértőek egyaránt.

Amennyiben emberekről beszélünk, a *meleg férfi/leszbikus nő* kifejezés a legelterjedtebb, illetve a legáltalánosabb. Ma Magyarországon ez a kifejezés a politikailag korrekt megfelelője a homoszexuálisnak. (A kifejezés csupán a ’90-es évekre nyert polgárjogot a tudományos életben.) Mára kiterjedt a fogalom, már a lesbikusokra is utalhatunk, ha a meleg kifejezést használjuk.

Hasonlóan elfogadott kifejezés az angol eredetű *gay*. Magyarul is elég közismert. A *queer*

¹ Buda Béla: Szexuális viselkedés Jelenségek és zavarok – társadalmi és orvosi dilemmák (Tanulmányok.) Animula, Budapest, 1994.

² <http://wapedia.mobi/hu/Homoszexualit%C3%A1s>
(2009-05-15)

kifejezés jelentése miatt (különös, furcsa, hibbant) lehet bántó, ám ezt a szót használják minden olyan emberre, aki nem kizárólagosan homoszexuális.

A *homofil* megnevezést preferálták a homoszexuálissal ellentétben, mert míg utóbbi a testiségre helyezi a hangsúlyt a „szexuális” utótaggal, addig a „fil” utótag valaminek a kedvelőjét jelenti. A kifejezés mégsem terjedt el a magyarban. Egy –véleményem szerint – igen bántó megnevezés a *buzi* szó. A kifejezés a *buzeráns* szó rövidített változata (abból rövidült le). Ez egy becsmérő, közönséges kifejezés. Az elfogadott megnevezések közé tartozik még az *azonos neműek*, vagy ismertebben az *egyneműek* is.

Azonban, ha becsmérő szavakat akarnék sorolni, sokkal hosszabban tudnám azt megtenni. Ilyen közönséges kifejezések még a *homokos*, a kifejezetten sértő *köcsög*, a *csíra*, a *gyökér*, illetve a *homár* is.

A homoszexualitás feltételezett okai, az azt magyarázó elméletek

³Összefoglaló és nagy magyarázó erejű elmélet jelenleg még nincs, a téma a mai napig élő kutatási terület. Az ezzel foglalkozó elméleteket tudományos értelemben három csoportba lehet osztani (+ 1 vallási alapú megközelítés):

- 1) Biológiai megközelítésű elméletek
- 2) Pszichológiai megközelítésű elméletek
- 3) Egyéb pszichológiai megközelítésű elméletek
- 4) Vallási megközelítésű elméletek

Biológiai megközelítés

Ez a megközelítés inkább a kezdetekben volt jelentős, bár ma is vannak ilyen irányú kutatások. Egy 2007. 08. 03-i (interneten talált) cikk szerint genetikusok megtalálták a homoszexualitás genetikai okait – ezt nyilatkozta legalábbis Czeizel Endre orvos-genetikus az MTI-Pressnek. Az első ilyen kutatásokat az 1960-as években végezték az Egyesült Államokban egypetjű és kétpetjű ikerpárokkal. Az egypetjű ikerpároknál arra jutottak, hogy amennyiben az egyik iker homoszexuális, akkor a másik is 50%-os valószínűséggel

³ Buda Béla: Szexuális viselkedés Jelenségek és zavarok – társadalmi és orvosi dilemmák (Tanulmányok.) Animula, Budapest, 1994.

lehet az. Ez a kétpetéjű ikreknél kb. 16-20% volt. Ezen kívül vizsgálták még a családfákat is. Ezen kívül M. Hirschfeld német orvosprofesszor azt az elméletet vetette fel, hogy a férfi és a női nemi hormonok arányának felborulása okolható a homoszexualitás kialakulásáért.

Pszichológiai megközelítés

Freud pszichoanalitikus magyarázata volt az első ilyen irányú megközelítés. Szerinte az, hogy homoszexuális lesz valaki, a személyiségfejlődéstől függ. Véleménye szerint orális vagy anális fixáció következménye is lehet. Továbbá előfordulhat, hogy az ember azokat a szexuális feszültségeket, amelyeket nem tud kivetíteni, autoerotikus módon kezeli, s ennek eredményeképpen úgynevezett önimádó vágyak alakulnak ki, valamint a saját test kultusza és az önszeretet. Ennek következményeképpen előfordulhat, hogy az ember egy saját neméből való olyan embert választ, akinek ugyanolyan tulajdonságai vannak, mint neki és az értékrendszere is hasonló.

Freudon kívül foglalkozott még pszichológia megközelítéssel Brown, Adler, Jung, stb. is.

Egyéb pszichológiai megközelítések

Egyrészt ott van a nemi szerepek zavara. Előfordul a homoszexualitás kialakulásánál, hogy gyengén vagy hiányosan tudjuk elsajátítani a női, illetve a férfi nemi szerepeket. Ez előfordulhat például egy férfinél, ha a szülei elváltak és gyermekkorában csak az édesanyja nevelte. A homoszexualitás kialakulását így okozhatta egy erős és határozott férfi karakter hiánya, vagy annak laza kapcsolata a családdal.

Előfordulhat még a gyermekkori szülő – gyermek kapcsolat zavara is. E szerint az anya túl intim kapcsolatot alakít ki a gyermekkel, amit hosszú távon fenntart.

Ezen kívül még számos ilyen megközelítés létezik.

Vallási megközelítés

A feltételezhető okokat figyelembe véve, ezt csupán érdekességnek tartom. A Katolikus Egyház a homoszexualitás-t Istentől való elfordulásként írja le. Ez annyit jelent, hogy az a tény, hogy vannak ilyen (hajlamú) emberek, az valamilyen módon összefügg az Istentől való elfordulással.

A homoszexuális öntudat kialakulása

⁴Ezt a kialakulási folyamatot több szakaszra bonthatjuk.

1. Az első lépés úgy mond, mikor az ember még igen fiatal (iskolás) korában azt érzi, azt tapasztalja, hogy más, mint a többiek. Nem tudja, hogy miért vagy hogyan, csak érzi a különbséget.
2. A második fázis a nemi érés idején következik be. Az embereknél ekkor tudatosodik, hogy a saját nemükhöz vonzódnak. Nemcsak hogy felismerik, de kezdik elhinni, hogy valóban „ez történik velük”. Ha ezt nem tudják jól leereagálni, akkor sok homoszexuális felnőtt emlékeiben ez az időszak a magány, a másoktól való elszigetelődés időszakává válik – boldogtalan emlékekkel.
3. A kialakulás harmadik szakaszában az identitás felvállalása következik. Vannak, akik a második szakasz után (tehát mikor már felismerte magában a vonzódása irányát) még önmaguk számára sem vállalják fel homoszexualitásukat és a vonzódásukat mellőzve választanak maguknak partnert. Illetve vannak azok, akik a felismerés után felvállalják szexuális beállítottságukat önmaguk és homoszexuális társaik előtt. Ők különböző módokon viszonyulhatnak a helyzethez: vannak, akik megpróbálják leküzdeni a „gondjukat”; vannak, akik másoktól elzárkózva, titokban találkoznak a párjukkal; vannak, akik elsajátítják a homoszexualitáshoz tartozó sztereotípiákat és ezeknek megfelelően, de szélsőségesen kezdenek viselkedni; illetve vannak azok az emberek, akik megpróbálnak alkalmazkodni a homoszexuális közösséghez.
4. A kialakulás negyedik lépcsője az elköteleződés. Erre a szintre csupán azok az emberek jutnak el, akik elfogadják lehetséges életformaként a homoszexualitást. Megfigyelések kimutatták, hogy azok a homoszexuális emberek, akik elérik a középkort, azoknak az életében már többé nem játszik szerepet a homoszexualitás (a külső és belső jól integráltsága miatt).

A homoszexualitás típusai

⁵Négy típust különböztetünk meg.

⁴ Buda Béla: Szexuális viselkedés Jelenségek és zavarok – társadalmi és orvosi dilemmák (Tanulmányok.) Animula, Budapest, 1994.

⁵ <http://wapedia.mobi/hu/Homoszexualit%C3%A1s>
(2009-05-15)

1. Alkalmi homoszexuálisok: Ők olyan futó kapcsolatokat létesítenek, amelyik nincsenek hatással az egyén általános szexuális életére.
2. Helyzettől függő tevékenység: ez annyit jelent, hogy rendszeresen sor kerül az adott személy életében homoszexuális kapcsolatokra, az mégsem válik az egyén életének központi témájává.
3. Megszemélyesített homoszexualitás: azok az emberek tartoznak ide, akik a homoszexuális életet preferálják, mégis elszigetelten élnek olyan csoportoktól, akik elfogadják az azonos neműek közötti szexuális kapcsolatot.
4. Mint életforma: ezek az emberek életük meghatározó részévé tették a hasonló szexuális szokásokkal rendelkező egyénekkal való kapcsolattartást. Ezek az egyének általában meleg szubkultúrákhoz tartoznak.

A homoszexualitás megítélésének története

⁶Az emberek azonos nemhez való vonzódása egyidős az emberiséggel. Minden időben és korban, minden társadalomban máshogy viszonyultak a jelenséghez.

Az ókori népek

Az öt világvallás közül a *buddhizmus* az egyetlen, amely nem ítéli el a meleget. A buddhisták úgy tartják, hogy azok hajlamosak a homoszexualitásra, akik előző életükben a másik nemhez tartoztak és annak a régi életnek a karmája valamiképpen hat a jelenlegi életre. Az *ókori görögöknél* egy férfi és egy ifjú szexuális kapcsolata általánosan elfogadott dolog volt, aminek szigorú társadalmi szabályai voltak. Szerintük ez a heteroszexualitásra való természetes felkészülés folyamata volt, mely során az ifjúból kiűzték a női felét, s utána az sikeresen léphetett be a házasságba. A szigorú szabályozás egy idő után kezdett elmaradni, s már nem az oktató beavatás miatt, hanem csupán a testi élvezetekért kereste két férfi egymás társaságát. Ennek a hatására írta Platón *Törvények* c. munkájában, hogy nő és nő, valamint férfi és férfi közötti szexuális kapcsolat természetellenes.

Rómaiak

Az ő idejükben az azonos nemhez vonzódás sem szégyennek, sem dicsőségnek nem számított. Elfogadták, mint természetes jelenséget. Ami az egyetlen negatívum szerintem, hogy a passzív nemi szerepet játszó férfit politikailag semmibe vették.

⁶ <http://www.sulinet.hu/tori/szakkor/homosz/homosz2.htm>
(2009-05-15)

Középkor

A középkor elején a jelenség területenként eltérő hatást váltott ki. Justinianus az 500-as években pl. a homoszexualitást korlátozó rendelkezéseket hozott, ám azok nem hatottak nagy befolyásoló erővel az emberekre. Ezzel szemben III. Leó bizánci császár a homoszexuális kapcsolatok tizenkét éven felüli résztvevőit kard általi halálra ítélte. A XI. századról a XII. századra újra elfogadottá vált a jelenség. A korai kereszténység állása szintén elutasítás volt, szerintük, ha valaki elköveti ezt a bűnt, annak halállal kell lakolnia érte. (a homoszexualitáson kívül a nem gyermeknemzésre irányuló heteroszexuális kapcsolat sokak szemében szintén bűnnek számított). Tehát a szexuális kapcsolatokat az egyház szabályozta. Ha valaki eltért ezektől a szabályoktól, az gyakorlatilag eretneknek számított.

1250 és 1300 között a homoszexualitást a legtöbb európai törvénykönyv a főben járó bűnök közé sorolta. Később sem nagyon változott a helyzet: Luther az ördögtől származtatta a homoszexualitást.

Az iszlám

Az iszlám vallás ezt a másságot Allah elleni támadásként veszi. Úgy tekinti, hogy amennyiben nyilvánosan történik, úgy a rossz, az anarchia forrása lehet. Viszont nem beszélnek homoszexualitásról, mint jelenségről, csupán a homoszexuális cselekedeteket ítélik el.

XVIII. – XIX. század

A felvilágosodás korában egy új szemlélet jelenik meg: innentől kezdve a homoszexualitást már nem bűnnek, hanem betegségnek tekintették. A XIX. sz. végére már nem kellett az érzést olyan nagymértékben elfojtani. Egyre több azonos nemhez vonzódó személy vállalta fel másságát és kereste fel valamelyik orvost mondván, hogy ki akar gyógyulni a „betegségből”.

XX. század

A náci birodalom nyíltan és eltökélten üldözte a homoszexuálisokat, ahogy a zsidóknak sárga csillagot, úgy nekik rózsaszín háromszöget kellett viselniük, s koncentrációs táborokba kerültek.

A második világháború után fokozatosan engedékenyebb lett a légkör. Az angol parlament Sir Wolfenden vezetésével 1954-től kezdve vizsgálatokat folytatott a homoszexuálisok körében. Arra az eredményre jutottak, hogy a saját neméhez vonzódó személyek egy olyan állapotban vannak, amely a gyermekkortól folyamatosan – tudatosan vagy tudattalanul – alakul ki, amit semmilyen akarattal vagy gyógymóddal nem lehet megszüntetni, s önmagában büntetni nem

szabad. Ezek után Angliában (utána pedig a többi európai országban szintén) olyan törvényeket fogadtak el, melyek a kiskorúak ellen elkövetett homoszexuális cselekedeteket büntetik, ám a két felnőtt (azonos nemű) ember közötti kapcsolatot „lehetővé teszi”.

Manapság

A mai világban a társadalom elméletben nem utasítja el a homoszexuálisokat, meggyőződésüket sem bűnnek, sem betegségnek nem tekintik. Azonban ma sem mondható el az, hogy a társadalom feltétel nélkül elfogadja ezt a bizonyos másságot. Sok emberben még él az ilyen irányú konzervativizmus, s a vallási meggyőződés a mai napig ugyanaz maradt. A keresztény vallás elítélendő bűnnek tartja a homoszexualitást. Ezért van az például, hogy a melegeknek harcolni kell azért, hogy egybekelhessenek. Az Amerikai Egyesült Államokban már több helyen is engedélyezett az egyneműek házassága (pl.: Massachusetts, Connecticut, Iowa, stb.), valamint több európai ország is beállt a legalizálók sorába. Pl.: Hollandia, Belgium, Kanada, Spanyolország, Svédország, stb. Azok közül az országok közül, akik nem engedélyezték még a melegek házasságát, azok közül is sok helyen lehetővé tették a bejegyzett élettársi kapcsolatot. Eredetileg Magyarországon is bevezették volna a lehetőséget 2009 januárjától, ám végül mégsem fogadták el a törvényjavaslatot. Az el nem fogadás oka például, hogy amennyiben az emberek hagynák, hogy az azonos neműek úgymond családot alapítsanak, valószínűleg azzal egyet jelentene a gyermekvállalás is. A nő-nő párok esete nem olyan nehéz, hiszen ők biológiailag alkalmasak a szülésre. Ám a férfi – férfi párok egyetlen esélye az örökbefogadás lenne, ha engedélyeznék számukra. Ám ez jelenleg nem elképzelhető nálunk, mert úgy gondolják, hogy egy ilyen családban egy gyermek sem tudna egészségesen fejlődni lelkileg.

Hogy milyen mértékű még ma is a homoszexuálisok elutasítása, azt a melegfesztiválok történeti incidensek is bizonyítják. Azokat az embereket, akik fel merik vállalni a másságukat és azt egy felvonuláson meg merik mutatni a világnak, nos azokkal az emberekkel nyíltan ordítanak, szidják őket, tojással/paradicsommal/néha kővel dobálják őket. Ha néhányan nem szorosán a fesztiválózókkal tartanak, azokat akár meg is verik. Azok mellett az emberek mellett, akik nyíltan és egyértelműen ellenzik az azonos neműek kapcsolatát, vannak azok az emberek, akik azt hangoztatják, hogy ha a melegek nem kürtölnék ki mindenféle fesztiválon a másságukat és nem mutogatnák magukat, akkor egyébként semmi bajuk nem lenne velük. Véleményem szerint ezek az emberek akkor is találnák valami indokot az elítélésre, ha éppen ezt nem tudnák felhozni.

A melegfesztiválok

Budapesten 1998 óta létezik a melegfelvonulás, mint jelenség. (Atrocitásokra csupán 2007 óta van példa). A világ körülbelül száz nagyvárosában rendeznek ilyen parádékat. Nem véletlen a parádé szó, ugyanis az Egyesült Államokban és Nyugat-Európában a büszkeség napja már inkább hasonlít egy karneváli felvonulásra és kevésbé egy emberjogi demonstrációra. A legnagyobb karneváli menetek ma már gyakorlatilag nem is csak egy társadalmi csoport jogairól szólnak, hanem átalakultak olyan színes és vonzó kulturális eseményekké, amelyeket szexuális irányultágtól egyre inkább függetlenedő turisztikai eseményként jegyeznek.

Homoszexuálisok a médiában és a közéletben

Manapság már számos híresség is felvállalja másságát a nyilvánosság előtt, nem félve attól, hogy esetleg elveszíthetik rajongóikat. Sőt, az egyik nem is olyan régen feloszlott lánybandáról (*TATU*) később kiderült, hogy a két lány nem vonzódott a saját neméhez (így egymáshoz sem), csupán így akartak nagyobb népszerűsége szert tenni, médiafelhajtást kelteni. Az ő és menedzsereik (és valószínűleg rajongóik) szemében nemhogy nem elítélendőnek nem számított a homoszexualitás, hanem egyenesen a siker kulcsaként látták.

A két orosz lány azonban eltűnt a süllyesztőben, miután kitalálták az igazságot.

Vannak azonban olyan hírességek is, akik valóban homoszexuálisok és önmaguk miatt vállalják fel másságukat, nem pedig a siker reményében. Ilyen ember például *Elton John*, aki egy népszerű, brit (többszörös Grammy-díjas) zenész. 1976-ban egy interjúban azt vallotta, hogy biszexuális. Az igazság azonban nem váratott sokáig magára, s hamarosan kiderült, hogy nem bi, hanem egyszerűen homoszexuális. A rajongói elfordultak tőle, s munkatársaival is megromlott a kapcsolata. A rossz korszaknak azonban vége lett, hiszen a rajongók beletörődtek kedvencük másságába és a munkatársakkal is helyrehozta a kapcsolatát. 2005-ben egy tíz éves kapcsolat után bejegyzett élettársi kapcsolatot kötött párjával.

A szintén zenész, görög származású angol *George Michael* a '90-es évek vége felé vallotta be homoszexualitását, ennek ellenére ma is hatalmas sikereket ér el.

Magyar viszonylatban még anno nagy port kavart, mikor az egyik kezdődő reality showban (az egyik kereskedelmi csatornán), a Való Világban szerepelt egy lesbikus lány, aki Kismocsok néven volt ismert. Ő nem tett szert hírnévre, így a show vége óta nemigen hallani róla.

A magyar médiának van azonban egy alakja, akibe úton útfélen azért belebotlunk. Ő Steiner

Kristóf. Láthattuk már műsorvezetőként, szerepelt már különböző műsorokban, s a Pesti Est lapjain is találkozhatunk a nevével, ahova filmkritikákat ír.

2005-ben készült egy film *Túl a barátságon* címmel, ami két homoszexuális férfi (Heath Ledger, Jake Gyllenhaal) életét mutatta be. A film nagy sikert aratott, s három kategóriában nyert Oscar-díjat. A sikerek ellenére kezdetben egyik filmgyár sem akarta vállalni a filmet, nem szívesen adták volna színészeit, rendezőiket egy meleg témájú filmhez. Főleg akkor nem, ha nem a komédia, hanem a dráma áll a középpontban. A klasszikus nézet szerint ugyanis a meleg témák még mindig valamilyen szinten tabunak számítanak. Másrészt azért nem adták szívesen a színészeket, mert később a nézőkben negatív asszociációt váltottak volna ki. Ám végül mégis elkészült a film és nagy siker övezte. Ennek én is örülök, mert nekem személy szerint nagyon tetszett ez az alkotás.

Saját tapasztalat

Ha nem is közvetlen, de némi (nem sok) saját tapasztalatom azért nekem is van a témában. Két ismerősömről szólnék ezért röviden. Van egy nem túl közeli fiú ismerősöm, akit időről időre érnek inkább kisebb, mint nagyobb atrocitások, annak ellenére, hogy nem meleg. Az egyetlen gond, hogy ha valaki ránéz, éppen az ellenkezőjét mondja/látja. A fiú testalkatából, öltözködési szokásaiból és stílusából együttesen sokan feltételezik, hogy a saját neméhez vonzódik. Emiatt gyakran beszólogatnak neki, akik nem ismerik, s különböző becsmérlő, nyers szavakkal, nevekkkel illetik. Azt mondja, hogy eleinte ez zavarta, de mivel alaptalan az egész, már nem foglalkozik az ilyen esetekkel. Persze, véleményem szerint az ember nem könnyen engedi el a füle mellett az ilyen dolgokat.

A másik „tapasztalatom” szintén egy ismerős, egy közelebbi fiú barát. A másik említett személlyel szemben ő ténylegesen meleg, bár ezt kinézetre nem lehet megállapítani róla. Teljesen átlagosan néz ki, öltözködik, viselkedik, a másságát semmiben nem mutatja ki. Nyilvános helyen nem is ismerkedik, inkább csak az interneten a direkt erre a célra szolgáló csevegő-szobákban. Ez persze nem ugyanolyan érzés, mintha élőben tehetné meg, s nem is olyan könnyű. A leírtakból ordít, hogy ez a barátom nem vállalja fel másságát az úgymond nyilvánosság előtt, csak néhány legközelebbi barát tud a dologról. Az ő beavatása (és a sajátom egyaránt) is nagy lépésnek számít. Ennek oka, hogy a fiú fél az elutasítástól. Attól, hogy a barátai, ismerősei elfordulnak tőle. Attól, hogy ha kiderül a dolog, nyilvánosan fogják mocskolni, hogy nem hajlandóak egy légtérben lenni vele és még sorolhatnám. Tehát az élete nem könnyű.

Összegzés

A homoszexuálisok megítélése sokat változott az idők során. Gondoltak már rájuk bűnösökként és betegekként, de manapság egyre kevesebben ítélik el őket. Véleményem szerint az, hogy napjainkban ilyen sokan felvállalják ezt a fajta másságot, s hogy egyre több területen foglalkoznak a témával (pl.: zene- és filmipar) egyre közelebb hozza azt az időszakot, mikor a homoszexuálisokat egyáltalán nem ítélik el, nem stigmatizálják, hanem elfogadják. Ez egy nagy lépés lenne mindenki számára. Ha végre nem kellene félni a felvállalás következményeitől. Ha az emberek végre rájönnének, hogy az, ami más, nem feltétlenül rosszabb.

Felhasznált irodalom

1. Buda Béla: Szexuális viselkedés Jelenségek és zavarok – társadalmi és orvosi dilemmák (Tanulmányok.) Animula, Budapest, 1994.
2. <http://www.sulinet.hu/tori/szakkor/homosz/homosz2.htm>
(2009.05.15.)
3. <http://wopedia.mobi/hu/Homoszexualit%C3%A1s>
(2009.05.15.)

Tartalomjegyzék

Bevezetés	2.old.
A homoszexualitás feltételezett okai, az azt magyarázó elméletek	3.old.
Biológiai megközelítés	3.old.
Pszichológiai megközelítés.....	4.old.
Egyéb pszichológiai megközelítések.....	4.old.
Vallási megközelítés	4.old.
A homoszexuális öntudat kialakulása	5.old.
A homoszexualitás típusai	5.old.
A homoszexualitás megítélésének története_	6.old.
Ókori népek	6.old.
Rómaiak.....	6.old.
Középkor.....	7.old.
Az iszlám	7.old.
XVIII-XIX. Század.....	7.old.
XX. Század	7.old.
Manapság.....	8.old.
Homoszexualitás a médiában és a közéletben.....	9.old.
Saját tapasztalatok	10.old.
Összegzés	11.old.
Felhasznált Irodalom	12.old.